

Sygn. akt II K 235/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Krukar – Leśniak

Protokolant: Magdalena Sapikowska

przy udziale Prokuratora: Doroty Pietras – Salitry

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 5.05.2015 r.

sprawy **Z. N.**

syna J. i S. z d. W., ur. (...) w O., karanego,

oskarżonego o to, że:

W dniu 12 maja 2014 roku w miejscowości P. w celu użycia za autentyczny podrobił podpis J. N. na A. do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) dotyczącym udziału w promocji Programu (...) Aparatów z pakietem (...) na prośbę Abonentów (...) dla numeru (...), poprzez nakreślenie nazwiska i imienia N. J. w miejscu przeznaczonym dla klienta

tj. o czyn z art. 270 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **Z. N.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 270 § 1 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

IV. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstwa w postaci aneksu do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) dotyczącego udziału w promocji Programu (...) Aparatów z pakietem (...) na prośbę Abonentów (...) dla numeru (...) przechowywanego w aktach sprawy na kartach 64-68,

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

• **Sygn. akt II K 235/15**

UZASADNIENIE

J. N. zawarła umowę z (...) sp. z o.o. na świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) dla przyznanego jej numeru (...). Po upływie okresu, na jaki umowa została zawarta, J. N. przedłużyła ją na kolejny określony w umowie czas. Z telefonu o numerze (...) korzystał mąż J. Z. N.. Posiadał on upoważnienie do kontaktowania się z dostawcą usług

w sprawach dotyczących tego numeru telefonu. Upoważnienie to nie obejmowało jednak możliwości przedłużania umowy, albowiem stroną tej umowy była wyłącznie jego żona J. N..

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 72

- zeznania J. N. k. 8-10
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 1

W trakcie trwania umowy J. N. rozstała się z mężem i wyprowadziła się z ich dotychczasowego miejsca zamieszkania. Następnie orzeczono ich rozwód. Jednak Z. N. w dalszym ciągu korzystał z telefonu o numerze (...). On też opłacał rachunki za używanie tego telefonu. Z uwagi na to, że Z. N. był upoważniony do kontaktowania się z dostawcą usług w sprawach dotyczących telefonu o numerze (...), zgłosił on chęć przedłużenia umowy. O fakcie tym nie poinformował jednak J. N.. Na jego adres zamieszkania, który wcześniej był także adresem zamieszkania J. N., kurier dostarczył wystawiony na dane J. A. do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) dotyczący udziału w promocji Programu (...) Aparatów z pakietem (...) na prośbę Abonentów (...) dla numeru (...). Na aneksie tym Z. N. podrobił podpis J. N. podpisując się za nią jej imieniem i nazwiskiem w miejscu przeznaczonym dla klienta sieci (...). W związku z przedłużeniem umowy Z. N. otrzymał nowy aparat telefoniczny.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 72

- zeznania J. N. k. 8-10
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 1
- aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) k. 64-68

Z uwagi na to, że dobiegał końca okres, na jaki została przedłużona przez J. N. umowa na świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...), udała się ona w dniu 4 lipca 2014 r. do salonu (...) w G., aby rozwiązać tą umowę. Na miejscu dowiedziała się jednak, że umowa bez jej wiedzy została przedłużona na kolejny okres. W dodatku w dokumentach to ona była wskazana jako osoba, która dokonała tej czynności. Ponieważ w rzeczywistości J. N. nie przedłużała tej umowy zawiadomiła ona Prokuraturę Rejonową w G. o możliwości popełnienia przestępstwa na jej szkodę. Ponadto zastrzegła ona numer telefonu przyznany jej w związku z zawartą uprzednio przez siebie umową w sieci (...). Jednak w krótkim czasie Z. N. jako że posiadał stosowne upoważnienia, odwołał jej zastrzeżenie i dalej zaczął korzystać z tego telefonu, opłacając przy tym rachunki za jego używanie.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 72

- zeznania J. N. k. 8-10
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 1

Z. N. ma obecnie 57 lat. Jest rozwiedziony. Ma trójkę dorosłych dzieci. Ma wykształcenie podstawowe. Z zawodu jest murarzem. Utrzymuje się z renty w wysokości 500 złotych. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Był wcześniej karany.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 72

- dane o karalności k. 21-24
- odpis wyroku k. 27-56
- dane o osobie k. 78

Przesłuchany w charakterze podejrzanego Z. N. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzania rozprawy. Potwierdził, że podpisał się za swoją ówczesną żoną.

Oświadczył jednak, że zrobił to za jej ustną zgodą. Dodał, że ona obecnie temu zaprzecza, gdyż ich małżeństwo rozpadło się z powodu jej zdrady i teraz się na nim mści w ten sposób.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 72

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Z. N. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a przyznanie to nie budziło wątpliwości Sądu. Z wyjaśnieniami oskarżonego korespondowały bowiem pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, w szczególności treść zeznań J. N.. Z. N. opisał sposób, w jaki dokonał podrobienia dokumentu w postaci A. do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) dotyczący udziału w promocji Programu (...) Aparatów z pakietem (...) na prośbę Abonentów (...) dla numeru (...). Wskazał, że podpisał się na nim imieniem i nazwiskiem swojej obecnie byłej już żony J. N.. W konsekwencji powyższego, jego wyjaśnienia w tym zakresie należało uznać za wiarygodne.

Jedną występującą w treści wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadka rozbieżność dotyczyła tego, że Z. N. twierdził, że podrobienia tego dokumentu dokonał za zgodą J. N., podczas gdy J. N. twierdziła odmiennie. Oskarżony wyjaśnił, że J. N. obecnie zaprzecza temu, że zgodziła się, aby on się za nią podpisał, gdyż ich małżeństwo rozpadło się z powodu jej zdrady i teraz się na nim mści w ten sposób. W ocenie Sądu, tą część wyjaśnień Z. N. należało jednak uznać za niewiarygodną, mającą na celu umniejszenie jego winy i niejako usprawiedliwienie jego zachowania. Zdaniem Sądu zachowanie J. N. polegające na tym, że udała się do punktu P. aby zakończyć umowę, podczas, gdy wiedziała, że umowa ta została już przedłużona na kolejny okres, byłoby po prostu nielogiczne. Niezależnie jednak od powyższego, należało zauważyć, że okoliczność ta, tj. czy J. N. wyraziła zgodę, aby jej mąż podpisał się za nią jej imieniem i nazwiskiem, czy też nie, nie ma żadnego znaczenia z punktu widzenia zarzucanego oskarżonemu czynu. Za podrobienie dokumentu powszechnie uznaje się bowiem m.in. podpisanie autentycznego dokumentu cudzym nazwiskiem i to nawet, gdy podpisu tego dokonano za zgodą osoby zainteresowanej.

Żadnych wątpliwości Sądu nie budziły natomiast zeznania J. N.. Opisała ona okoliczności zawarcia przez nią umowy na świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) dla przyznanego jej numeru (...) oraz podała w jaki sposób dowiedziała się o jej przedłużeniu, bez jej wiedzy i zgody. Nadto, podała, że ten numer telefonu użytkował jej były mąż i że to on mógł dokonać podrobienia aneksu do umowy przedłużającego jej trwanie podpisując się jej imieniem i nazwiskiem, co zresztą Z. N. potwierdził w swoich wyjaśnieniach. Ponadto z zeznaniami świadka korespondował też treść złożonego przez nią zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Zeznaniami J. N. należało zatem dać w pełni wiarę.

Za wiarygodne Sąd uznał również dowody z dokumentów, w tym w szczególności w postaci zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz danych o karalności oskarżonego i jego danych osobowych. Wyżej wymienione dowody nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, które by uzasadniały wątpliwości, co do ich wiarygodności.

Reasumując należy stwierdzić, że analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazała sprawstwo Z. N. w zakresie zarzucanego mu czynu.

Przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k. polega m.in. na podrobieniu dokumentu, jego przerobieniu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Stosownie zaś do dyspozycji przepisu art. 115 § 14 k.k. dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne.

Oskarżony przyznał, że podpisał się imieniem i nazwiskiem J. N. na aneksie do umowy przedłużającym czas jej trwania, twierdził jedynie, że zrobił to za zgodą jego obecnie już byłej żony. Jak już jednak wyżej wskazano, okoliczność ta z

punktu wiedzenia zarzucanego mu czynu nie miała żadnego znaczenia, gdyż w żaden sposób nie uchylała bezprawności jego czynu. Za podrobienie dokumentu powszechnie uznaje się bowiem m.in. podpisanie autentycznego dokumentu cudzym nazwiskiem i to nawet, gdy podpisu tego dokonano za zgodą osoby zainteresowanej.

Bezspornie zatem Z. N. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 270 § 1 k.k.

Po złożeniu wyjaśnień – na etapie postępowania przygotowawczego – Z. N. oświadczył, iż chce skorzystać z przysługującego mu prawa do dobrowolnego poddania się karze bez przeprowadzania rozprawy. W uzgodnieniu z prokuratorem wyraził zgodę na wymierzenie mu za popełniony przez niego czyn kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, orzeczenie kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz orzeczenie przepadku dowodu rzeczowego w postaci podrobionego aneksu do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...), na którym podpisał się za J. N. jej imieniem i nazwiskiem.

Wniosek złożony przez oskarżonego został zamieszczony w akcie oskarżenia, który został wniesiony do Sądu.

Mając na uwadze treść wniosku złożonego w trybie art. 335 k.p.k., zgodnie z dyspozycją przepisu art. 339 § 1 pkt 3 k.p.k. sprawa została skierowana na posiedzenie o którego terminie został prawidłowo powiadomiony prokurator oraz Z. N..

Sąd, badając czy w sprawie zaistniały podstawy do uwzględnienia wniosku miał na uwadze okoliczności wskazane w przepisie art. 335 § 1 k.p.k. tj.: czy zarzucany oskarżonemu występki jest zagrożony karą nie przekraczającą 10 lat pozbawienia wolności, czy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i czy postawa oskarżonego wskazuje, iż w razie uwzględnienia wniosku cele postępowania zostaną osiągnięte.

Co do pierwszej z przesłanek to została ona spełniona albowiem wymieniony w zarzucie przepis art. 270 § 1 k.k. nie przewiduje sankcji przekraczającej 10 lat pozbawienia wolności. Ustalając natomiast czy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości Sąd miał na uwadze fakt, że Z. N. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a wskazane przez niego w złożonych wyjaśnieniach okoliczności faktyczne znalazły potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym zarówno o charakterze osobowym, jak i rzeczowym. Sąd przyjął więc, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. Oceniając zaś postawę Z. N., która powinna wskazywać, iż cele postępowania zostaną osiągnięte przy uwzględnieniu złożonego wniosku, Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie tylko od początku przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale jeszcze opisał wszystkie okoliczności jego popełnienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd przyjmując, iż spełnione zostały przesłanki wskazane w przepisie art. 335 § 1 k.p.k., uwzględnił zawarty w akcie oskarżenia wniosek o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy.

Przychylając się do wniosku prokuratora wyrażonego w akcie oskarżenia o wydanie wobec Z. N. wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy Sąd wymierzył mu za popełniony przez niego czyn karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lat próby, karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego aneksu do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...).

Zdaniem Sądu w świetle ustalonych okoliczności faktycznych zaproponowana przez prokuratora kara 3 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do winy i szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego czynu. Kara w tym rozmiarze i formie spełni swoje cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Sąd oceniając zasadność ustalonej przez Z. N. z prokuratorem kary kierował się wytycznymi wskazanymi w przepisie art. 53 k.k. działając tym samym według swojego uznania, ale w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc jednocześnie by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości

czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających, ani ograniczających winę oskarżonego lub bezprawność popełnionego czynu.

Spoleczną szkodliwość czynu oskarżonego Sąd ocenił jako średnią. J. N. z tytułu popełnionego przestępstwa nie poniosła żadnej szkody, jej obecnie były mąż przez cały czas opłaca bowiem rachunki za telefon. Przy określaniu wymiaru kary Sąd wziął jednak także pod uwagę dotychczasowy sposób życia Z. N., jego właściwości i warunki osobiste oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa. Na niekorzyść oskarżonego bezsprzecznie przemawiał w tym zakresie fakt, że był on już wcześniej karany, w tym za poważne przestępstwa. Na jego korzyść należało natomiast uwzględnić to, że od początku przyznawał się do popełniania zarzucanego mu czynu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że kara 3 miesięcy pozbawienia wolności będzie odpowiednią dla Z. N..

Zdaniem Sądu postawa oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, współpraca z organami ścigania, wyjaśnienie okoliczności popełnionego przestępstwa, dobrowolne poddanie się karze świadczą o tym, iż możliwe jest wymierzenie mu kary w wysokości równiej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Ponadto, według Sądu istnieją też podstawy do przyjęcia, że mimo niewykonania wobec niego kary pozbawienia wolności (jako orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), w dalszym swoim życiu Z. N. zmieni swe dotychczasowe postępowanie, będzie przestrzegać porządku prawnego i nie popełni przestępstwa ponownie, a cele kary zostaną osiągnięte. Tym bardziej, że Sąd orzekł wobec niego dodatkowo karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, która niewątpliwie stanowić będzie dla niego realną dolegliwość przypominającą mu o nieopłacalności popełniania przestępstw.

Sąd na podstawie przepisu art. 44 § 2 k.k. orzekł także wobec oskarżonego przepadek przedmiotu w postaci przerobionego przez Z. N. podrobionego aneksu do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...), który posłużył do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Z kolei o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalniając oskarżonego od obowiązku ich ponoszenia w całości. W ocenie Sądu z uwagi na obecną sytuację materialną Z. N. należało uznać, że poniesienie tych kosztów przez oskarżonego byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Jak bowiem wynika z oświadczenia o oskarżonego złożonego podczas posiedzenia Sądu, jest on po zawale i obecnie nie pracuje, utrzymuje się jedynie z renty w wysokości 500 złotych.